

רע"פ 4345/23 - ויטלי יוגרך נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4345/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: ויטלי יוגרך

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 10.05.2023 3990-02-23 מיום 10.05.2023

בשם המבקש: עו"ד חיים אליה

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 10.05.2023 3990-02-23 מיום 10.05.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כבוד השופטת ש' שפר) בפ"ל 329-07-21 מימים 12.07.2022 ו-19.12.2022, בהתאמה.
2. ביום 12.07.2022 הורשע המבקש, בהתאם להודאתו עת היה מיוצג ובנוכחות מתורגמנית, בעובדות כתב אישום מתוקן לפיהן ביצע עבירה של נהיגה ברכב בגילופין, בניגוד לסעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. כעולה מכתב האישום המתוקן, המבקש נהג ברכב פרטי בעיר נתניה ביום 03.07.2021 בהיותו שיכור. בבדיקת נשיפה שביצע נמצא ריכוז גבוה, של 529 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף.
3. ביום 19.12.2022 נגזר דינו של המבקש. לאחר שמיעת טיעונים לעונש, ושקילת נסיבות המקרה בכללותן לרבות עברו התעבורתי של המבקש, סקירת מדיניות הענישה הנוהגת ומתחם הענישה בגין העבירה מושא כתב האישום המתוקן - הוטלו על המבקש 21 ימי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי 3 ימי מעצר; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 3 שנים; וכן, 6 חודשי מאסר ו-6 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירה של נהיגה בשכרות או סירוב להיבדק בדיקת שכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או סמים משכרים או נהיגה בזמן פסילה. יובהר, כי

עונש המאסר הוטל על המבקש משהוא לא נמצא מתאים לנשיאה בעבודות שרות עקב אי הסכמתו לעמוד בשעות העבודה, בשל מצבו הכלכלי והצורך לשלם שכר דירה, ומשכך בית המשפט לתעבורה קבע כי תיגזר על המבקש תקופת מאסר קצרה. כן יוער, כי לבקשת בא-כוחו דאז וחרף התנגדות בא-כוח המאשימה, עוכב עונשו של המבקש לצורך הגשת ערעור, בפרט לאור משך המאסר הקצר שהוטל עליו.

4. כאמור, דעתו של המבקש לא נחה והוא ערער לבית המשפט המחוזי. בכתב הערעור טען המבקש נגד גזר דינו, ובתוך כך צוין שם כי נכון היה להטיל עליו מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לאור נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. יוער, כי בפתח הדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא ביום 22.03.2023, הסתבר כי המבקש אינו מעוניין עוד בשירותיו של עורך הדין שמונה לו מטעם הסניגוריה הציבורית ואשר ייצג אותו לאורך ההליך בבית המשפט לתעבורה. עורך הדין מצדו הסביר כי בשים לב לכך שעתה מרשו טוען גם נגד הרשעתו, מהטעם שהוא "לא הודה בעבירה של שכרות", אין לסניגוריה אפשרות להוסיף ולייצגו. משכך שוחרר עורך הדין מן הייצוג.

ערעורו של המבקש נדחה ביום 10.05.2023, משלא נמצא מקום לקבל את הטענה הנחזית להיות חזרה מהודאה, בשים לב להליך הסדור בגדרו הודה באשמה ולאור אמת המידה המחמירה לקבלת טענה מסוג זה, בשלב שאחרי מתן גזר הדין. זאת ועוד נקבע, כי לא נפלה שגגה בגזר דינו המנומק של בית המשפט לתעבורה, אשר הביא במניין שיקוליו את מלוא העובדות הדרושות לעניין, ובשים לב לכך שמדובר בפעם השלישית שהמבקש נתפס כאשר הוא מסכן את הציבור בנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

5. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי. בגדרה מלין המבקש, באמצעות בא-כוח חדש, על אופן עריכת הדו"ח שלסברתו נפלו בו מספר פגמים, ושב ומציין כי לא ביצע את העבירה בה הורשע.

6. לאחר עיון בבקשה לרשות ערעור ונספחיה, ובכלל ההחלטות ופסקי הדין בהליכים דלמטה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

7. הלכה היא עמנו כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (21.07.2022)). הבקשה שלפניי נטועה כולה בדלת אמות עניינו הפרטי של המבקש, על אף האצטלה העקרונית שניסה להעניק לבקשה. כמו כן, לנוכח הודיית המבקש במיוחס לו בבית המשפט לתעבורה ואופן מסירתה, סבורני, כי לא מתקיים כל חשש לעיוות דין או אי צדק, לבטח לא כאלה המצדיקים מתן רשות ערעור, ודי בכך כדי לדחותה.

8. הבקשה נדחית אפוא, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה בצדה.

ניתנה היום, י"ט בסיון התשפ"ג (8.6.2023).

שׁוֹפֵט